

தமிழ்நாடு அரசு

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு : TNPSC Group-II முதன்மை தேர்வு

பாடம் : சமூகப் - பொருளாதார பிரச்சனைகள் இந்தியா மற்றும் தமிழ்நாடு

பகுதி : வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் மற்றும் இந்தியா & தமிழ்நாட்டில் வேலையின்மை பிரச்சனைகள்

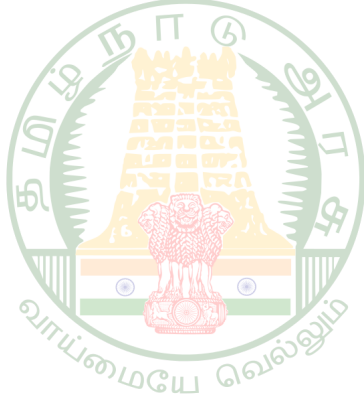
காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-II முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனி நபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால், இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

வேலை வாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் மற்றும் இந்தியா & தமிழ்நாட்டில் வேலையின்மை பிரச்சனைகள்

வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் திட்டங்கள்

1. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் (IRDP)

- இது 1978-79 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் 2 அக்டோபர், 1980 முதல் இந்தியா முழுவதும் செயல்படுத்தப்பட்டது. இது கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு மானியம் மற்றும் வங்கிக் கடன் வடிவில் அடுத்தடுத்த திட்ட காலங்களில் வேலை வாய்ப்புகளுக்கு உதவுவதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

2. நேரு ரோஜ்கர் யோஜனா (NRY)

- நகர்ப்புறங்களில் ஏழ்மை நிலையை ஒழிக்க, ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் (அக்டோபர் 1989) நகர்ப்புறங்களில் உள்ள வேலையற்றோர் மற்றும் குறைவேலையுடையோரின் திறன்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் நோக்கில், அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்கிட மத்திய அரசால் தொடங்கப்பட்ட திட்டம். NRY மூன்று திட்டங்களை உள்ளடக்கியது. நகர்ப்புற சிறு நிறுவனங்களின் திட்டம் (SUME), நகர்ப்புற ஊதிய வேலைவாய்ப்பு திட்டம் (SUWE) மற்றும் வீட்டுவசதி மற்றும் தங்குமிடம் மேம்படுத்தும் திட்டம் (SHASU).

3. ஜவஹர் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் (JRY)/ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனா

- JRY ஆனது, பொருளாதார உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக சொத்துக்களை உருவாக்குவதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள வேலையற்றோர் மற்றும் குறைவேலையுடையோரின் திறன்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் நோக்கில், அவர்களுக்கு அர்த்தமுள்ள வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொடங்கப்பட்ட திட்டம். இது இப்போது கிராமப்புற பொருளாதார உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதற்கான ஒரு திட்டமாக மாறியுள்ளது.

4. கிராமப்புற வீட்டுவசதி – இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா

- இத்திட்டம் கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் உள்ள (BPL) குடும்பங்களுக்கு இலவச வீட்டுவசதி வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது மற்றும் முக்கிய இலக்குகள் SC/ST களின் குடும்பங்களாக இருக்கும்.

5. வேலைக்கு உணவு திட்டம்

- ஊதிய வேலை மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டது. மாநிலங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. இருப்பினும், இந்திய உணவுக் கழக (FCI) கிடங்குகளில் இருந்து உணவு தானியங்கள் வழங்குவது மெதுவாகவே இருந்தது.

6. சம்பூர்ண கிராமின் ரோஜ்கர் யோஜனா (SGRY)

- இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம், ஊதிய வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல், கிராமப்புறங்களில் நீடித்த பொருளாதார உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் மற்றும் ஏழைகளுக்கு உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பை வழங்குதல் ஆகும்.

7. ஊரக இளைஞர்களுக்கான சுய வேலைவாய்ப்பு பயிற்சி (TRYSEM)

- ஊரக இளைஞர்களின் சுயவேலைவாய்ப்பு பயிற்சி திட்டம் 1979 இல் தொடங்கப்பட்டது.
- இத்திட்டத்தின் நோக்கம்: கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு குறிப்பாக வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் உள்ளவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப திறன்களை வழங்குதல் மற்றும் கிராமப்புற இளைஞர்கள் விவசாயம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு பெரிய துறைகளில் சுயதொழில் வாய்ப்புகளை மேற்கொள்ள உதவுதல்.
- SC/ST இளைஞர்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது.

8. தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்

- இந்த திட்டம் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்க தொடங்கப்பட்டது. இது 1980 இல் தொடங்கப்பட்ட வறுமையை ஒழிப்பதற்கான ஒரு முக்கிய படிநிலையாகும்.
- நோக்கம்: கிராமப்புறங்களில் வேலையற்றோர் மற்றும் குறைவேலையுடையோரின் திறன்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்தும் நோக்கில், அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குதல் மற்றும் கிராமப்புறங்களில் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துதல்.

9. ஊரக நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (RLEGP)

- ஒவ்வொரு நிலமற்ற தொழிலாளர் குடும்பத்திலும் குறைந்தபட்சம் ஒரு உறுப்பினருக்கு ஆண்டுக்கு 100 நாட்கள் வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கி, மேம்படுத்துவதே இந்தத் திட்டம்.
- கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை வலுப்படுத்த நீடித்த சொத்துக்களை உருவாக்குவதையும் இந்த திட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

10. வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (EAS)

- இது அக்டோபர் 2, 1993 இல், வறட்சியினால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய, பாலைவனம், பழங்குடியினர் மற்றும் மலைப் பகுதிகளில் பின்தங்கிய 1778 தொகுதிகளில் தொடங்கப்பட்டது. பின்பு நாட்டின் அனைத்து கிராமப்புற (5,488) தொகுதிகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.
- கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு ஊதிய வேலைவாய்ப்பை அளித்தது. செப்டம்பர் 2001ல், இது ஜவஹர் கிராம் சம்ரிதி யோஜனாவுடன் சேர்ந்து, புதிய சம்பூர்ண கிராமின் ரோஜ்கர் யோஜனாவில் இணைக்கப்பட்டது.

11. படித்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கான பிரதம மந்திரி ரோஜ்கர் யோஜனா (PMRY)

- படித்த வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கு சுயதொழில் வாய்ப்புகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது அக்டோபர் 2, 1993 இல் தொடங்கப்பட்டது. இந்த திட்டத்தின் கீழ், வளர்ந்து வரும் தொழில்முனைவோர் சேவை, வர்த்தகம், உற்பத்தி போன்ற துறைகளில் ஒரு வணிக முயற்சியைத் தொடங்க தேவையான நிதிகளை பெறலாம்.

12. ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (REGP)

- மத்திய அரசால் ஏப்ரல் 1, 1995 இல் தொடங்கப்பட்டது. காதி மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் ஆணையம் (KVIC) மூலம் செயல்படுத்தப்படுகிறது. இது தகுதியான தொழில்முனைவோருக்கு கிராமத் தொழில் அலகுகளை அமைக்க உதவுகிறது. 20,000 வரை மக்கள் தொகை கொண்ட சிறிய நகரங்கள் உட்பட கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறது.

13. ஸ்வர்ண ஜெயந்தி ஷஹாரி ரோஸ்கர் யோஜனா (SJSRY) :

- இது டிசம்பர் 1997 இல் தொடங்கப்பட்டது. மத்திய அரசின் நிதியுதவியுடன், வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு அமைச்சகம், இவ்வேலைவாய்ப்பு சார்ந்த நகர்ப்புற வறுமை ஒழிப்பு திட்டத்தை செயல்படுத்தி வருகிறது.
- இத்திட்டம் நகர்ப்புற வேலையற்ற ஏழைகளுக்கு, சுயதொழில் அமைப்பதை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் பயனுள்ள பொதுச் சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்காக அவர்களுக்கு ஊதிய வேலை வழங்குவதன் மூலமும் ஆதாயமான வேலைவாய்ப்பை வழங்க முயற்சிக்கிறது.

14. ஸ்வர்ண ஜெயந்தி கிராம் ஸ்வரோஜ்கர் யோஜனா (SGSY)

- இது நாட்டின் கிராமப்புறங்களில் வசிக்கும் ஏழை மக்களுக்கு நிலையான வருமானத்தை வழங்குவதற்காக இந்திய அரசாங்கத்தால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு முயற்சியாகும். இந்தத் திட்டம் ஏப்ரல் 1, 1999 அன்று தொடங்கப்பட்டது.
- சுயஉதவி குழுக்களை நிறுவுவதன் மூலம் கிராம மக்களுக்கு சுயவேலைவாய்ப்பை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள், வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களால் நிதி வழங்கப்படுகிறது.

15. மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலை உறுதித்திட்டம் (MGNREGA) 2005

- இந்த சட்டம் ஒவ்வொரு கிராமப்புற குடும்பத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 100 நாட்கள் உறுதியான வேலைவாய்ப்பை வழங்குகிறது. முன்மொழியப்பட்ட வேலைகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு தேசிய வேலை உறுதித் திட்ட நிதியையும் இதற்காக நிறுவியுள்ளது.
- அதே போன்று, இத்திட்டத்தை செயல்படுத்த மாநில அரசுகள் மாநில வேலைவாய்ப்பு உறுதி நிதியையும் நிறுவியுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ், விண்ணப்பதாரருக்கு 15 நாட்களுக்குள் வேலை வழங்கப்படாவிட்டால், அவர் தினசரி வேலையின்மை உதவித்தொகையைப் பெறுவார்.

16. தேசிய ஊரக வாழ்வாதார திட்டம்

- இத்திட்டம் கிராமப்புற ஏழை குடும்பங்களை, படிப்படியாக சுய உதவி குழுக்களாக மாற்றுவதையும் மற்றும் அவர்களின் வாழ்வாதாரங்களை பன்முகப்படுத்தவும், அவர்களின் வருமானம் மற்றும் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்தவும் நீண்டகால ஆதரவு வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

17. தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் (NULM)

- நகர்ப்புற ஏழைகளை கொண்டு சுய உதவி குழுக்களை அமைத்தல், அவ்வாறு அமைக்கப்படும் மகளிர் சுய உதவி குழு உறுப்பினர்களுக்கு பயிற்சிகளை அளித்தல் மற்றும் அக்குழுக்களுக்கு தொழில் தொடர்ந்து நடத்த வங்கி கடன் பெற உதவிடுதல் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது.

18. பிரதமரின் திறன் மேம்பாட்டு திட்டம் (PMKVY)

- இத்திட்டம் 2015-ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டது. இளைஞர்களை வேலைவாய்ப்புக்கு தகுதி உள்ளவர்களாக தயார்படுத்துவது மற்றும் அவர்களின் வேலைசார் திறன்களை மேம்படுத்தும் நோக்கில் கொண்டுவரப்பட்டது.
- மத்திய திறன் மேம்பாடு மற்றும் தொழில் முனைவோர் அமைச்சகத்தினால், தேசிய திறன் மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் (NSDC) மூலமாக இளைஞர்களுக்கு திறன் பயிற்சிகள் வழங்கும் முன்னோடித் திட்டம் இதுவாகும்.

19. பிரதம மந்திரியின் வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் திட்டம் (PMEGP)

- பிரதம மந்திரி ரோஜ்கர் யோஜனா (PMRY) மற்றும் ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் (REGP) ஆகிய 2 திட்டங்களை இணைப்பதன் மூலம், கிராமப்புறங்கள் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் குறு நிறுவனங்களை நிறுவி வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கான கடன் வழங்கும் திட்டமாகும்.
- இது குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தர தொழில்கள் அமைச்சகத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் மத்திய அரசின் திட்டமாகும்.

20. தீன் தயாள் உபாத்யாய கிராமீன் கௌசல்யா யோஜனா

- இது 2014 இல் அறிவிக்கப்பட்ட மத்திய அரசின் நிதியுதவி திட்டம். இது தேசிய ஊரக வாழ்வாதார இயக்கத்தின் (NRLM) ஒரு பகுதியாகும்.
- கிராமப்புற ஏழை இளைஞர்களுக்கு பயிற்சி அளித்து பொருளாதார மேம்பாடு அடைய செய்து சுதந்திரமாகவும், உலகளவிலும் அவர்கள் பணிபுரிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி தருவதே இத்திட்டத்தின் மிக முக்கிய நோக்கமாகும்.
- இத்திட்டம், 18 முதல் 35 வயதுக்குட்பட்ட கிராமப்புற ஏழை இளைஞர்கள் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. கிராமங்களிலுள்ள ஏழை குடும்பங்களை சார்ந்த படித்த வேலையற்ற இளைஞர்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வேலையின்மை

- நடைமுறையில் உள்ள ஊதிய விகிதத்தில் வேலை செய்யத் தயாராக இருக்கும் தனிநபருக்கு வேலை கிடைக்காத சூழ்நிலை.
- வேலையின்மை விகிதம் = (வேலையற்ற தொழிலாளர்கள் / மொத்த தொழிலாளர் எண்ணிக்கை) \times 100
- வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் மிகவும் பொதுவான அளவீடு வேலையின்மை விகிதம் ஆகும்.
- NSO கணக்கெடுப்பின்படி ஏப்ரல்-ஜூன் 2021 இல் வேலையின்மை விகிதம் 12.6%.
- இந்தியாவின் தொழிலாளர் பங்கேற்பு விகிதம் (LPR): இது 2016 இல் 46% க்கும் அதிகமாக இருந்து 2021 இல் 40% ஆகக் குறைந்தது.

குறைந்த வேலைவாய்ப்பு

- வேலையில் உள்ளவர்கள் உற்பத்தியில் தங்கள் திறனை விட குறைவான பங்களிப்பை வழங்கும் சூழ்நிலையாகும்.
- நேரம் மற்றும் திறன் ஆகிய இரண்டிலும், கிடைக்கக்கூடிய மனித சக்தியை குறைவாகப் பயன்படுத்துதல்.
- தொழிலாளர் பிரிவில் உள்ளவர்கள் முழுநேர அல்லது வழக்கமான வேலைகளை விட குறைவாக வேலை செய்யும் நிலை அல்லது அவர்களின் பயிற்சி அல்லது பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பொறுத்துப் போதுமானதாக இல்லாத வேலைகளிலோ பணியமர்த்தப்படும் நிலை .
- உதாரணமாக : முதுகலை பொறியியல் பட்டதாரி எழுத்தராக பணிபுரிவது.
- ஒரு நபர் சரியான வேலைக்கு சரியான தகுதியைக் கொண்டவர், ஆனால் அவர் கிடைக்கும் முழு நேரமும் அந்த வேலையில் ஈடுபடவில்லை.

நகர்ப்புற வேலையின்மை இயல்பு

■ நகர்ப்புற வேலையின்மை தன்மை இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. தொழில்துறை வேலையின்மை
2. கல்வி வேலையின்மை அல்லது நடுத்தர வர்க்க வேலையின்மை

தொழில்துறை வேலையின்மை

1. நாட்டின் நகர்ப்புறங்களில் தொழில்துறை வேலையின்மை படிப்படியாக அதிகரித்து வருகிறது.
2. நகர்ப்புற மக்கள்தொகையின் அளவு அதிகரிப்பு மற்றும் வேலை தேடுவதற்காக கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புற தொழில்துறை பகுதிகளுக்கு அதிக எண்ணிக்கையில் மக்கள் வெளியேறுவதால், மெதுவான வளர்ச்சியின் காரணமாக தொழில்மயமாக்கல் பெருகிவரும் நகர்ப்புற மக்கள்தொகைக்கு போதுமான வேலை வாய்ப்புகளை வழங்க முடியவில்லை.
3. இவ்வாறாக வேலைவாய்ப்பின் வளர்ச்சி விகிதம் தொழில்துறையில் நகர்ப்புறத் தொழில்துறைத் தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்புத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இது நாட்டில் பெரும் தொழில்துறை வேலையின்மைக்கு வழிவகுத்தது.

கற்றோர் வேலையின்மை அல்லது நடுத்தர வர்க்க வேலையின்மை

1. கற்றோர் வேலையின்மை என்று அறியப்படும் நாட்டின் கிட்டத்தட்ட அனைத்து நகர்ப்புறப் பகுதிகளிலும் மிகவும் பொதுவான மற்றொரு தனித்துவமான வகை வேலையின்மை. இந்தப் பிரச்சினை நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடையே மிகவும் அதிகமாக உள்ளது.
2. நாட்டில், பொதுக் கல்வியின் விரைவான விரிவாக்கத்துடன், படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. இந்தியாவில் கல்வி என்பது வேலை சார்ந்தது அல்ல.
3. ஆனால் தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழிற்கல்வி வசதிகளின் மெதுவான வளர்ச்சியின் காரணமாக, பெருமளவிலான மனிதவளம் தேவையில்லாமல் பொதுக் கல்வியை நோக்கித் திருப்பிவிடப்படுகிறது. இது நாட்டில் அசாதாரண கற்றோர் வேலையின்மைப் பிரச்சினைக்கு வழிவகுக்கிறது.
4. தேசிய புள்ளியியல் அலுவலகம் (NSO) வெளியிட்ட காலமுறை தொழிலாளர் கணக்கெடுப்பின்படி, நகர்ப்புற வேலையின்மை விகிதம் 2020 இன் அதே காலகட்டத்தில் 9.1 சதவீதத்திலிருந்து 2021 ஜனவரி-மார்ச் மாதங்களில் 9.3 சதவீதமாக உள்ளது.

வேலையின்மைக்கான காரணங்கள்

1. விரைவான மக்கள்தொகை வளர்ச்சி

- இது கிராமப்புற இந்தியாவில் வேலையின்மைக்கு முக்கிய காரணமாகும். இந்தியாவில் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், மக்கள் தொகை வேகமாக அதிகரித்து வருகிறது.

- இது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை இரண்டு வழிகளில் அதிகப்படுத்துகிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியானது தொழிலாளர் சக்தியை அதிக அளவில் சேர்ப்பதன் மூலம் வேலையின்மையை நேரடியாக அதிகரிக்கிறது.

2. வரையறுக்கப்பட்ட நிலம்

- நிலம் இயற்கையின் கொடை. இது எப்போதும் நிலையானது மற்றும் மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைப் போல விரிவடைய முடியாது. இந்தியாவில் பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்கு நிலம் போதுமானதாக இல்லை. இதனால், நிலத்தின் மீதான கடும் அழுத்தம் ஏற்பட்டுள்ளது.

3. பருவகால விவசாயம்

- கிராமப்புற சமூகத்தில் விவசாயம் மட்டுமே வேலை வாய்ப்பை அளிக்கிறது. பெரும்பாலான கிராமப்புற மக்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆனால், இந்தியாவில் விவசாயம் என்பது அடிப்படையில் பருவகால சார்ந்தது.

4. நிலம் துண்டாடப்படுதல்

- இந்தியாவில் நிலம் மற்றும் அதிக மக்கள் தொகையின் மீதான கடுமையான அழுத்தம் காரணமாக நிலம் துண்டாடப்படுகிறது. இது விவசாயத்திற்கு பெரும் தடையாக உள்ளது. இது வேலை வாய்ப்பில் மோசமான விளைவை ஏற்படுத்துகிறது. இது கிராமங்களின் வறுமைக்கும் வழிவகுக்கிறது.

5. பின்தங்கிய விவசாய முறை

- இந்தியாவில் விவசாய முறைகள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளன. இன்று வரை கிராமப்புற விவசாயிகள் பழைய விவசாய முறைகளை பின்பற்றி வருகின்றனர்.

6. குறைபாடுள்ள கல்வி

- தற்போதைய கல்வி முறை வேலை சார்ந்ததாக இல்லை, அது பட்டப்படிப்பு சார்ந்ததாக மட்டுமே உள்ளது.

7. போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு இல்லாமை

- இந்தியாவில் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், போதிய போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு வசதிகள் இல்லை. இதன் காரணமாக, விவசாய வேலைகளில் ஈடுபடாத கிராம மக்கள் வேலையின்மையில் உள்ளனர்.

8. பொருளாதார வளர்ச்சியின்மை

- நாட்டின் பெரும்பாலான மக்கள் பொருளாதாரத்தின் முதன்மைத் துறைகளைச் சார்ந்து உள்ளனர். இது வேலைவாய்ப்பின்மை மற்றும் மறைமுகமான வேலையின்மையை ஏற்படுத்துகிறது. இது நாட்டின் வளர்ச்சியைக் குறைக்கிறது.

9. போதிய பொருளாதார முன்னேற்ற விகிதமின்மை

- இந்தியா வளரும் நாடாக இருந்தாலும், நாட்டின் ஒட்டுமொத்த தொழிலாளர் சக்தியையும் உள்வாங்குவதற்கான வளர்ச்சி விகிதம் போதுமானதாக இல்லை. இந்தியாவில் வேகமாக அதிகரித்து வரும் மக்கள்தொகையின் விளைவாக நாட்டின் முழு தொழிலாளர் சக்தியையும் உள்வாங்குவதற்கு போதுமான வேலை வாய்ப்புகள் இல்லை.

10. தொழில்களின் மெதுவான வளர்ச்சி

- நம் நாட்டில் தொழில்மயமாக்கல் வேகமாக இல்லை மற்றும் தொழில்துறையில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாக உள்ளது.
- உபரி விவசாய தொழிலாளர்களின் சக்தி தொழில்துறையால் பயன்படுத்தப்படுவது இல்லை. இது விவசாயத்தில் மறைமுகமான வேலையின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது.

இந்தியாவில் வேலையின்மையால் ஏற்படும் பிரச்சனைகள்

1. மனித வள இழப்பு – தொழிலாளி வேலை தேடுவதில் அதிகபட்ச நேரத்தை வீணடிக்கிறார்.
2. வருமானம் இல்லாததால் வறுமை அதிகரிக்கிறது.
3. சமூக பிரச்சனைகள் – நேர்மையின்மை, சூதாட்டம், லஞ்சம், திருட்டு, பயங்கரவாதம், நக்சலிசம்.
4. அரசியல் உறுதியற்ற தன்மை – ஜனநாயக மதிப்புகள் மற்றும் அமைதியான வழிமுறைகள் மீதான நம்பிக்கையை இழப்பது.
5. பொருளாதார தேக்கம், குறைந்த ஜிடிபி (GDP) வளர்ச்சி விகிதம்.
6. இயற்கை செல்வத்தை பயனற்ற முறையில் கையகப்படுத்துவதால் வளங்கள் வீணாகின்றன.
7. குற்ற விகிதம் அதிகரிப்பு – மக்கள் வழக்கமான வாழ்க்கையை நடத்த கொள்ளையில் ஈடுபடும் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள்.
8. வழக்கமான வருமானம் இல்லாததால் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரம்.
9. கல்வி மற்றும் சுகாதார சேவையின் தரம் குறைதல்
10. இறுக்கமான உறவுகள்.
11. மோசமான ஆரோக்கியம்
12. வீட்டு மன அழுத்தம்.
13. குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கும் அவர்களின் எதிர்காலத்திற்கும் தீங்கு விளைவிப்பது
14. குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை பாதிக்கிறது, நிதி பாதுகாப்பு இழப்பு
15. சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள், கெட்ட பழக்கங்கள், சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளாதது போன்றவை.